

A lap szellemi részét illető közlemények a lap szerkesztőségéhez intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10— K.
Félévre . . . 5— K.
Negyedévre . . . 2-50 K.
Egyes szám ára 20 fill.

GYERGYÓ

A szerkesztésért felelős: Sándory Mihály. Főmunkatárs: Dr. Novák Albert. — Megjelenik vasárnap reggel.

HIRDETMEÉNYEK DÍJA:
1 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 30 fill.

Nyilttér
soronként 50 fillér.

Hirdetéseket a kiadóhivatal
vesz fel.

Románia.

A fővárosi sajtó naponként minden megjegyzés nélkül, csaknem hivatalos jelentésként hozza közénk, hogy Romániával szintén békét óhajtunk kötni, akként, hogy a bolgárok részére elvett Dobrudzsáért Besszarábiával fogjuk kárpótolni Romániát.

Az az érzéktelenség és semleges álláspont, mellyel ezt a kárpótlási kérdést a fővárosi sajtó kezeli, velünk azt érezteti, hogy úgy az anyaország, valamint hivatalos kormánykörök teljesen közömbösek Erdély nemzetiségi kérdése és a székelység életérdekei iránt.

Általános választójogot csinálnak anélkül, hogy gyártóik a választójognak Erdély magyarságára hatásáról nyilatkozni tudnának. A demokrácia hamis jelszava alatt a magyar nemzeti államban oda fogják fejleszteni a dolgot, hogy Erdély és vele szomszédos magyarországi részekben lakó magyarság letörök, megsemmisül a nemzetiségi tulsuly alatt és mi székelyek most elég botoran feltámasztani óhajtott Románia és Erdély románjai között ismét a Hadak utját kell keresnünk, hogy kormányférfiaink, az anyaország nemtörődömsége következtében lehetetlenné vált szülőföldünkről meneküljünk.

A megbukott koalíciós kormány tehetetlenségének leleplezése céljából kikötötte, hogy legelsősorban az általános választójogot csinálja meg és mikor béketárgyalásokra került a dolog, hamis jelszavához tovább ragaszkodott.

Ezzel az ürüggyel indokolta béketárgyalásokról elmaradását és ennek köszönhetjük, hogy a Keleten létrejött békék reánk semmi gazdasági előnyt nem biztosítottak.

Nem akarjuk hinni, hogy az általános választójog kérdése tovább is takaró lesz ahhoz, hogy a Romániával való kizárólagos mi ügyünk nélkülünk oldassék meg, mert hiszen általános választójogot mindig, békében is lehet csinálni, de háborúból egy rossz békét helyrehozni soha nem lehet.

Romániának Besszarábiát odaadni nem egyéb, mint eddig fizetett ellenségünket tovább fizetni és ellenünk erősebbé tenni, mint volt akkor, midőn olyan áruló módon egyik napról másira reánk tört.

Dobrudzsa bolgároké volt, melyet kettő ízben Románia tőle épen olyan galádul rabolt el, milyen aljas szövetségesként tört reánk, midőn ellenségeink minden oldalról szorongattak.

Dobrudzsa csak az erdők sűrűjében rejtőző rabló joga alapján volt ideiglenesen Románia tényleges hatalma alatt, mert megszerzésével mindig rablóként tört más oldalról lekötött bolgár ellenfelére.

Ezért mint harcban szövetséges sem igényelhetne kárpótlást és ma végzetlen ámulásunkra ott tartunk, hogy újra egy szinten becsapásokra kitalált jelszó: népek önrendelkezési joga címen áruló szövetségeseinknek, mely Székelyföldünkön végig ölt, gyilkolt, védteleneket elhuroolt, ott éhséggel, járványokkal megölt, vagyionunkban szabadon rabolt, pusztított, a világháborút, vérözönt legalább egy évvel

meghosszabbította, Besszarábiát szándékozunk odaadni, hogy az általa bitort területért háromszor akkora területet, háromszor annyi polgárt és kétszeresen termékeny földet nyerjen.

Nem habozunk kimondani, hogy az ilyen béke az orvul támadó szövetségesre diadalmas béke, melyet még a győző jogán sem kapott volna soha meg.

Besszarábiának Romániához csatolása nem egyebet jelent, mint Románia megerősítését, hatalmasabbá segitségünkkel tételét mint volt, mikor határainkat Erdély elfoglalása szándékával átlépte.

Ne feledjük el, hogy Románia a megszálló csapatok kiméletessége folytán abban a helyzetben van, hogy ott csapatok elvonulásakor a román állam zavartalanul kezdheti meg a gazdasági élet vezetését és a Besszarábiával megnagyobbított Románia tőlünk kicsalt aranypénzünkkel magasabb értékű román pénzt forgat, mint mi a mi győzelmeink következményeként.

A háboru befejezte reá nézve a békés gazdasági életbe való átlépést jelenti nyomban.

Besszarábia az ő négymillió lakosával anyagi és erőhatalmát annyira megnövelné Romániának, hogy minden tulás nélkül látja mindenki, hogy Erdély megszerzéseért ezen megnövekedett hatalmával sokszorosan erőszakosabban fogna igen rövid időn belül fellépni.

A magyar nemzet teste ellen Szerbia és Románia lépett fel közvetlenül csupán. E részben ősi örökös ellenségeink akarták szétszakgatni a magyar állam természetadta egységes területét.

Küzelemben alul maradtak és kérdezzük, hogy a népek önrendelkezési joga megóvta volna-e államtestünk épességét, Románia kiengedte volna-e Erdélyt, Szerbia délvidéket hatalmából, ha fegyvereik győztek volna le minket.

Félre a hamis jelszavakkal! Félre most mindennel! Mindkét ősi ellenség megérdemelte legyőzetését. Most magyar béke legyen velük! Hatalmukat nem növelni, területeket nem adni kell nekik, hanem korábban a mi erőnkkel nyert állami önállóságukat oda kell fejleszteni, hogy jövőben erejük megtámadásunkra hiányozzék.

Intézmények kellene ehez és nem Románia, Szerbia uralkodóházainak kicserélése, mert az események mutatták, hogy mindkét államban az uralkodónak nemzetinek kell lennie, azzá lesz az bármilyen fajhoz tartozzék és az újabb háborunak nem gátlója, hanem előmozdítójává válik.

Pártkülömbőség nélkül össze kell fognunk a Székelyföldön. Lapjainknak, képviselőinknek, törvényhatóságainknak, főispánjainknak és minden hatalmi szervünknek most kell talpra állnia, hogy Besszarábia semmiféle címen Romániához ne csatoltassék, mert amit háboruval el nem értek a románok, velünk kötött békével érnék el: Besszarábiával megnagyobbított Románia és Erdély oláhjai között a kifosztott székelység koldussá, földönfutóvá lenne és így semmi sem állaná utját annak, hogy a romániai és erdélyi oláh tenger el ne öntse a Székelyföldet, minek következményeként Erdély minden ha-

talmi fellépés nélkül leszakadna az anyaország testéről és továbbra Románia hatalmát gyarapítaná.

= Belépés az új pártba. Dr. Tolnay Lajos, a megbukott koalíciós kormány Károlyipárti főispánja — mint értesülünk — belépett a hatvanhetes alapon álló új 48-as alkotmány-pártba.

Kivételes hadikársegeley.

Az oláh betörés által kifosztott lakosság a betörést követő tizenhétéves hónapban is még hiába várja kárainak megtérítését. Eddig nem történt semmi, ami a károsult lakosság megélhetését biztosítaná. Mert az ígéretek, bizottságok kiküldését, kársegeleyösszeírást, főispáni kijelentéseket nem vehetjük komolyan, ha azok nyomában nem jár a károk kifizetésének ténye. Addig sok ezer család teng, pusztul, merül el az adósság posványában, melyeken a kársegeley segíteni nem fog, legfeljebb keserves tengődésüket hosszabbítja meg.

Ilyen körülmények közt érthető izgatottságot, de egyuttal megütközést és a lakosság legszélesebb rétegeiben visszatetszést keltett a belügyminiszternek Gyergyószentmiklós város tanácsához a napokban érkezett következő utalványa:

Szám: 10288/1918.

XII. fő.

A magyar királyi központi állampénztárnak

Budapest.

I. Vár.

Utalvány.

Belügyi tárca 1917/918. évre VII. fejezet 9. cím. Közbiztonsági és közrendészeti szolgálat. Előirányzat nélküli átmeneti kiadások Erdélyrészi károsultak kársegeleyei.

Fizessen a központi állampénztár Csiky Sándor jelenleg Budapesten tartózkodó gyergyószentmiklói lakosnak az ellenséges betörés következtében előállott kárára általa kiállított és dr. Gáspár Artur miniszteri tanácsos vagy helyettese által láttamozott szabályszerű bélyeges nyugtára segély fejében 15.000 K-át azaz: Tizenötezer koronát és arról számoljon.

Budapest, 1918. évi február hó 5-én.

A miniszter rendeletéből:

dr. Gáspár s. k.

miniszteri tanácsos.

Feljegyeztetett a m. kir. belügyminiszterium számvevőségénél.

Itt nem az egyén a fontos, hanem az utalványozás módja, és a körülmények, melyek között történt.

Gyergyószentmiklóson még a gyermek is tudja, hogy a fenti utalvány tulajdonosa az illetékes miniszteriumok, Haditermék stb. más, közönséges halandónak szinte hozzáférhetetlen intézmények útján vaggonszámra szállított városunkba szalonát, hollandi sajtót, élő sertést és más cikket, mely szállításokon olyan busás hasznot szerzett, hogy szenvedett hadikára a nyereség mellett eltörpül.

A közvélemény megnyugtatója céljából tisztelettel kérjük:

Mily jogcimen kapott Cs. S., ki arra bizonyára legkevésbé van rászorulva a fentebb említett közhatósági támogatások mellett, soron kívüli kársegeleyt, mikor ez a sok ezer ugyanolyan igénynyel bíró károsult nézve létkérdést képező segély még mindig késik és kétséges?

Milyen alapon utaltatott ki Cs. S.-nak 15.000 korona kársegeley bizottságilag megállapított 1915 korona kárára, mikor más károsultaknál a kársegelelymegállapító bizottságok köztudomás szerint a szenvedett hadikároknak legfeljebb 30%-át hozhatták javaslatba illetékes helyről nyert utasítás alapján?

Minek alapján javasolta a vármegye főispánja e rendkívüli utalványozást, mely 577/918. fi. (főispáni) szám alatt nyert elintézetést?

Addig is, míg fenti kérdésekre a válaszokat közölhetjük, a károsultak százezreinek érdekében kérjük:

miért késik még mindig az összes károsultak kárainak kifizetése, mikor a 10288/1918. számú utalvány tanúsága szerint a károk kifizetésének nincs akadálya.

Avagy csak a kiválasztottak jutnak káraik megtérítéséhez?

Tea-estély.

A Magyar Szent Korona Országainak Vöröskereszt Egyletének gyergyószentmiklósi fiókegylete e hó 9-én a Szilágyi-szálloda összes termeiben nagyon sikerült tea-estélyt rendezett. A szomorú emlékü oláh betörés óta ez volt a már nagyrésztben visszatért társadalmunk első összejövetele.

A sikert már előre biztosította azon körülmény, hogy az itt elhelyezett katonaság tisztikara — élén közkedvelt, előzékeny főparancsnokával, báró Lütgendorf Kázmér tábornagy, hadtestparancsnokkal az estélyen megjelent és azon résztvett.

Már kilenc órakor zsufozásig megtelt a két terem és ugyancsak derekas munkát rótt a rendezőségre, hogy a szép társaságot kiszolgálja. Már a teánál rázendített Bámbó Béla marosvásárhelyi hírneves primás bandája az első táncszámra és bálozó hölgyeinknek talán soha sem volt olyan jó dolguk mint ma, midőn egy nagyvárosi elite-bálon is számottevő déleeg táncosereg állott rendelkezésre, kik a harctéri fáradozások után erre az estére a lövészárók kamarái helyett a táncteremben teljesítettek szolgálatot.

Hölgyeink hitet tehetnek rá, hogy harcedzett, győzelemhez szokott vitézeink oly sok veszélyes és kemény harctéri tusa után a parketten is legyőzhetetlen hősök.

A fáradságtalan rendezőség teljes elismerést érdemel úgy a tánc-, mint az étteremben teljesített nehéz munkájáért. Jutalmukat az eredményben találják meg, amely egy erkölcsi, mint anyagi tekintetben fényes volt.

Báli tudósításról lévén szó, meg kellene emlékezni a női öltözékekről is, de hölgyeink dícséretére legyen mondva, e tekintetben is igen tapintatosak voltak és — elenyésző kivétellel — alkalmazkodtak a mai viszonyokhoz. Fényes toilettek helyett ragyogó jókedvet hoztak magukkal, ami feltétlenül többet ér, mint egy méregdrága értéktelen rongy.

Az anyagi eredményről lapunk más helyén számolunk be.

A háboru.

A mult héten történt a világháboru egyik legfontosabb eseménye, az ukránokkal való békekötés, mely aztán az orosz leszerelést vonta maga után.

Még mult számunkban kellett volna ez örvendetes hírrel beszámolnunk, de a távirdu mulasztása miatt táviratunk lekéssett.

Azóta érdekesebbnél érdekesebb híreket kaptunk. Ismerjük már nagyjában az Ukrajnával való békeszerződést, ismerjük az okokat, amelyek Trockijt arra kényszerítették, hogy kövesse az ukrán példát, s tudomásra jutott az angoloknak egy nyilatkozata, mely szerint kínai és japán csapatok egy kötendő orosz különbéke esetén bevonulnak Szibériába.

Ez volt azon ok, amely miatt Trockij nem békét kötött, hanem leszerelt, s evvel az entente óriási kárt csinált szövetségésének.

Hogy orosz frontunkon még mindig hadsereg van, annak oka az, hogy a bolsevikiek uralma Oroszországban még mindig nem szilárdult meg s nem lehet tudni, nem akad-e egy új Kerenszki, aki ismét fanatizálni tudja a már apatikussá lett oroszokat.

Igen kellemetlen s egyben különös helyzetbe jutott az orosz leszerelés által Románia. Most mindenütt ellenségek vesznek körül. Egyik oldalról a nem tulságos barátságos érületü ukránok a szomszédai, másfelől a bolgárok, leggyűlöletteljesebb ellenségeik, nyugatról mi, kik-

nek érzelmei ez állammal szemben, mely — ha lehet — tulszárnyalta az olaszt, eléggé ismeretsek. Az oláh lelkületre jellemző, hogy még most sem látja át helyzetét s még mindig nem kér békét.

HIREK.

— **Időjárás.** Hosszu száraz és ködös időjárás után megérkezett a rég várt hó. Nem nagy ugyan, de meglehetősen hideg jár vele, s ha hamarosan el nem olvad, nagy hasznára lesz fetelepeinknek és fát fuvarozó gazdáinknak. Még tarthat egypár hétig, mert a gyergyói közmondás szerint nálunk a telet nem eszi meg a kutya.

— **Messzi Galicziából** üdvözlötet küldtek. Soká utazott a levél, de most is aktuális. Ezt mondják „a Galicziában szenvedő tizenyole éves géppuskások“:

„Üdvözlöt a harctérről. Kelt 1918 jan. 27-én. Kérjük a tekintetes szerkesztő urat, hogy b. lapjában ezen pár sorainknak helyet adni sziveskedjék.

Üdvözlöjünk hozzátartozóinkat és a gyergyói szép lányokat. Isten velük. Sok jó egészséget kívánunk. Portik Alajos, Keresztes János, Mihálydeák Máté, Elekcs Máté és Simon Ignác gyergyószentmiklósi, Deák Márton Ignác, Rokaly János, Haba Péter, Domokos Imre, Lukács Domokos és Köllő Péter ujfalvi, Farkas Tamás csomafalvi és Laczkó B. Imre remetei fiuk.“

— **A Népbank** érdekközössége. Értesülésünk szerint a Népbank részvénytársaság Gyergyószentmiklóson, hogy a hön óhajtott béke beállásával teljes vértzetten állhasson a magyar közgazdasági élet rendelkezésére, elhatározta, hogy a Pesti Magyar Kereskedelmi Bankkal s annak leányintézete a Marosvásárhelyi Bank és Takarékpénztár részvénytársasággal érdekközöségét létesít s tekintélyes helyi érdekeltség bevonásával alaptőkét 600.000 koronára s tartalékalapját 137.500 koronára felemeli s cégét Gyergyói Bank és Takarékpénztár részvénytársaságra változtatja. A mint halljuk, a részvényjegyzés folyó hó 18-án veszi kezdetét és egy részvényre 250 koronát kell befizetni.

— **Nyilvános számadás.** A Vöröskereszt-egylet gyergyószentmiklósi fiókja által f. hó 9-én rendezett tea-estélyen összes bevétel volt 6061 K, összes kiadás 3398 K, maradt tiszta haszon 2663 K. Potiólag volt bevétel 367 K, tehát vég tiszta jövedelem 3030 korona. Az estély jövedelmét felülfizetésekkel fokozni szivesek voltak: Baró Lütgendorf Kázmér hadtestparancsnok 20 K, Schmiedt János 100 K, dr. Tolnay Lajos főispán, özv. Melik Istvánné, Melik István, Engel Ödön, Keller Izidor 50—50 K, Szmuk Sámuel 40 K, dr. Zakariás Antal 30 K, Novák Mariska 25 K, Vodiáner Rudolf 24 K, Szabo György, Paraszky Gyula, Vető Gyula, Kopacz Lukács, Kopacz Béla, dr. Dombi János, Maylevác Ernő, dr. Balás Elek, Páll Sándor és Blumenthal Jenő 20—20 K, Barso Géza 18 K, dr. Dobribán Antal, Csiky Jenő, Blénesy József, Blénesy István 15—15 K, Bordás István, dr. Gross Tivadar, Bokor főhadn., ifj. György József, Weichert Gusztáv, gróf Stahrenberg, Csiky Kálmán, Hamona M. százados, Grün Aladár 14—14 K, Lázár Péter, Novák István, özv. Orel Máténé, Orel Dezsőné, Orel Dezső, dr. Szalkay Antal, Wellman Gézáné, Zakariás Lukácsné, Németh Elemér, Görög Joachim, Berkovits Jakab, dr. Nagy Lajos, László István, Gábor J. hadnagy, Bandian altábornagy, özv. Vákár Lászlóné, özv. Halász Mihályné, Berecz Márton, özv. Lengyel Józsefné, Merza Vilmos, Petrácsics Emil 10—10 K, Boér Kálmán, Romfeld János, ifj. Bogdán István 8—8 K, Bajna Árpád, dr. Lőrincz Károly, dr. Precup Emil 6—6 K, özv. Szenkovics Jenőné, Berkovics László, Balázs János 5—5 K, Lázár Viktor, Szilágyi Elizke, Gáspár Máténé, Tamás Ignác, Vákár Jenő, Késmárki Ignác, Sáska Erzsike, özv. Korbuly Miklósné 4—4 K, 40 tiszt urtól N. N. név alatt 4—4 K, N. N. 2 K, összesen 1354 korona.

— **Elszámolás.** A f. hó 9-én Bordás István állomásfőnök ur védnöksége alatt a hadban elcsesit vasutasok árvái és özvegyei javára rendezett táncestély bevétele volt belépőjegyekből 1422 K, felülfizetésekkel 443 K, összesen 1865 K. Kiadás volt 1021 K, tiszta jövedelem maradt 844 K. Ez összegből 244 korona a Gyergyói árvaház részére a városi rendőrkapitány urnak lett átadva, 600 korona pedig a gyergyószentmiklósi állomásfőnök ur útján a budapesti Vasutas-Szövetség elnökségének küldetett el.

Felülfizetni szivesek voltak: Bordás István 50 K, Senensieb Herman 30 K, Burján Péter vendéglős, ifj. Márton Lajos, Asztalos Ödön, Weichherz Lajos 20—20 K, Kémenes István 15 K, Novák István, Kari István, Mózes Berkó, László István, Bellai Ferenc, Ratkai István, Szabó György főesperes, Berkovits Jakab, özv. Madaras Istvánné, Borbándi István, Szász Ágoston, Zárug Zakariás, László Jenő, Pál Péter, Sáska Antal, Páll János aés 10—10 K, Ferenczy György, Udvari K., Vass László 8—8 K, Balázs János, Leopold István, Réthi Mihályné, László János, Nagy István, Matta Károly, Török Tamás, Török Árpád, Benedek István, Müller Gábor és Késmárky Ferenc 5—5 K, Kuzmányi György, György István, Benedek Imre 4—4 K, Urbán Imre 3 K, Siklódi István, György János, Máthé Tamásné, Pál Sándor szabó, Balázs Ferenc, Sumanovác Antal, Urbán Imre 2—2 K, Kócs Gyula, Antal Emma, Siklódi András, László Antal, Vass János 1—1 koronát.

Fogadják úgy a szives felülfizetők kegyes adományaiért, valamint az estélyen megjelent díszes közönség a jótékony cél támogatásáért hálás köszönetünket. A városi tanács úgy a tánctermet, mint a villanyvilágítást díjtalanul volt kegyes a jótékony cél érdekében átengedni, mi-ért ez uton is halas köszönetünket fejezzük ki.

A rendezőség.

Nyilvános nyugtázás.

II.

Kémenes Balázs I. o. tanuló ivén: Becze Tamás, Erdős János, Puppák József, Szabó Lajos, 1 K, Kozma Györgyné 50 f, Kleinné 20 f, Angi Sándor 12 f.

Csiky Árpád II. o. tanuló ivén: Schmidt Jánosné 6 K, Bogdán Istvánné, Csiky Árpád 2 K, Gitt nger Jánosné, N. N. 1 K.

Ferencz Balázs II. o. tanuló ivén: Lénárt Irénke 3 K, Ferencz István, dr. Péterffy Lőrinc, Oláh Gyula, dr. Szini János, P. Cub Rafael, Fodor Ödön, Lorenz, Barabás Sándorné Zöld Lajos, Csibi Ferenc, Izrael Izsákné 2 K, Bartis Sándor, N. N., Brassay József, Majer Morné, Páll Antal, Mihály István, Laczkó János, Cs. L., Bartos Ignác, Gurzó Ferenc, ifj. Gurzó Ferenc, Keresztes Istvánné, Bartalis Antal, Csörgő Jolánka, Csörgő Mihály, Ambrus Elek, Csörgő Bálintné, Oláh Gergelyné, Cimbalmos Elek, Oláh Alajosné, Lénárt Gusztáv, Szekula Imre, Szmolka Emil, Csörgő Péter, Ferencz Ignác, Ferencz Tamás, Székely Krisztina, Béres Ignác, Racz Ignác, Ferencz József, Árpá Lajos, Keresztes Istvánné, Oláh Károly, Ferencz Dénesné, Ambrus Károly, Zárug Zakariás, Páll Antalné, Bartis János, Csörgő Sándor Tölgyesi Vazulné, Ferencz György 1 K, Czimbalmos Lajos, F. Mihály 60 f, Csörgő Tamásné. Székely János, Ferencz Sándor, Kulcsár András, Gáspár Kelemen, Cz. András, özv. Székely Károlyné, Béres Brigitta, Ferenczy Ferenc, Ferencz Károly, 50 f, Ferencz Dénesné, Fülöp Elek, N. N., Csörgő Dénesné 40 f, ifj. Lénárt Lajos, Szász Imrené, 30 f, Ferencz Gergelyné, Cimbalmos István, Lénárt Pál, N. N., Bartalis Péterné 20 f.

Kolumbán András és Mendel Hugo II. o. tanuló ivén: Kristó Károlyné, Pál Dénes, Kovács Kálmán, 2 K, Mendel 1 K 20 f, Kolumbán Jánosné, Kolumbán Erzsébet, Kolumbán György, Czirják Jánosné, Szász András, Jakab János, Balázs Mihály, Péter Ignác, Bicsak József, Ferencz Ferenc, Barabás Sándor Mendel Mór, Bende Ágoston, 1 K, Mendel Hugo 60 f, Kolumbán András, Kolumbán József, Ferencz Dénes, Czirják Péterné 40 f, Czirják Józsefné, 30 f, Kolumbán József, Kolumbán Ferenc, Szász József, Horváth József 20 f.

Puskás Antal II. o. tanuló ivén: Blénessy Mariska, Kovács Kálmán 2 K, György Béla, „Csikvármegye“ Schmidt János, Halász Mihályné, Zárug Zakariásné 1 K, Páll Ignác 60 f, Olvashatatlan, N. N., 20 f, Csiky Balázs Balázs Antal, Berkovits Jakabné 10 f.

Szekula János II. o. tanuló ivén: Bodó Kristóf, Drótos Mari, Gáspár Máté, Tarisnyás Annuska 1 K, Polgár Antalné 60 f.

Burján József III. o. tanuló ivén: Márton Tamásné 2 K, Lanczet Dávid 1 K, Benedek Antalné, Kari Istvánné 30 f, Burján József, Portik Jánosné 20 f, Páll Sándorné Szász István 10.

Lázár Viktor IV. o. tanuló ivén: Csiky Sándor 4 K, „Csikvármegye“, Lázár Viktor, Vákár P. 2 K, Lázár Jenőné, Lázár Vilmos, Szenkovits Jenő 1 K, N. N., 60 f, dr. Batizfalvy 25 f, Regrut József, K. Y. Z. 30 f, Kohn Mór 18 f, N. N., 10 f.

(Folytatjuk.)

Laptulajdonos és kiadó:

Sándory Mihály Gyergyószentmiklós.